

[Inger Stilling Pedersen]

ser smukt og godt ud – og det er man nødt til i amterne – uden at tænke på, at kommunen nu står med hovedpinen og måske ikke har nået at udbygge.

Vort store problem i Danmark, hvad angår økonomi også på dette område, er, at vi har så mange afdelinger og så mange kasser, hvor den enkelte borger som skatteborger egentlig er ligeglad med, om pengene går i den ene eller den anden kasse. Men vi hører altså sammen, og det kan ikke nytte noget, at vi administrerer, som om vi er tre selvstændige væsener i Danmark, der overhovedet ikke kommer hinanden ved. Så det er rigtigt, som det er sagt af flere ordførere i dag, at amter og kommuner må lære at samarbejde – ikke engang må lære det, men skal tvinges til at samarbejde – ved, at vi herindefra giver nogle regler om det.

Så kan vi også som borgere i landet være med til at hjælpe, for det at være psykisk syg gør, at vi andre er usikre. Skal vi hen at besøge en kollega eller familie, som vi ved er psykisk syg, ved vi ikke rigtig, hvordan vi skal opføre os. Vi ved ikke rigtig, om vi tør komme, og måske bliver vi væk. Vi isolerer faktisk de psykisk syge, fordi vi er usikre. Ikke fordi vi ikke gerne vil, men fordi vi er usikre.

Måske bør vi også lægge op til – og det kan vi jo henstille til ministrene – at man får bedre oplysning om, hvad det egentlig vil sige at være psykisk syg, og at det ikke er noget, man behøver at være permanent, men noget, man kan blive. Der var en ordfører, der sagde noget om, at det næsten var sådan, at man kunne tro, at det var en stabil tilstand, men det er det jo ikke. Det er jo ofte meget svingende. Mange af de psykisk syge er ængstelige, bange, utrygge og usikre, bange for sig selv, måske bange for at gøre noget på andre og komme til at gøre skade, og derfor har så mange af disse mennesker det meget, meget dårligt.

Så kan vi ikke bare komme med skønne ord og hensigter om, hvor dejligt det er; så er vi nødt til at tage ansvaret op som enkeltpersoner, som Folketing, som amt og kommune over for denne gruppe; ellers bliver det hele bare en omgang skøn snak, som lyder smukt. For vi skal jo sige, at vi er gode ved de psykisk syge, men reelt har vi ikke noget at have det i. Derfor bør vi nok tage vores holdning op til revision og se på, hvordan vi egentlig får gjort noget her.

I hvert fald vil jeg igen understrege, at de pårørende må have en central plads. Vi har behandlet dem umenneskeligt, og jeg kan godt forstå, at man indimellem gør oprør over det, der sker.

I øvrigt kan jeg sige, at Kristeligt Folkeparti vil tilslutte sig dagsordenen. Vi synes, det er godt med nogle hensigter, men endnu bedre med nogle realiteter.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Sundhedsministeriet tog i 1988 initiativet til et samarbejde om distriktspsykiatri. Man gjorde det ved at igangsætte et planlægningsarbejde benævnt temaplanrunden. Baggrunden for dette initiativ var et ønske om at inspirere, stimulere og intensivere den modernisering og omlægning af den psykiatriske behandlingsindsats, som samlet går under betegnelsen distriktspsykiatri. Der er tale om en løbende omlægningsproces, der til stadighed bør være under løbende vurdering. Skal processen lykkes, er nøglebegreber i omstillingen sammenhæng og samtidighed.

Det er meget vigtigt, at vi støtter den rigtige udvikling, men det er også vigtigt, at vi handler på grundlag af et samlet overblik, på grundlag af strategi og handlingsplan, og derfor er temaplanlægningsarbejdet nødvendigt.

Det er også nødvendigt, at socialministeren får en præcis opgørelse over de aktiviteter, der er i gang på det kommunale område, og de plan- og handlingsmuligheder, der vil vise sig dér. I løbet af året vil socialministerens planlægnings- og udredningsarbejde være tilendebragt, og temaplanarbejdet står også foran sin afslutning.

For god ordens skyld vil jeg gerne understrege, at hvis det samlede overblik, vi gennem dette arbejde får senere på året, giver anledning til, at vi bør genvurdere hensigtsmæssigheden af